

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală privind-l pe

Drangoi Nichita xxxx, născut la xxxxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.12.2019 – 27.05.2020 (prima instanță);
2. 29.06.2020 – 02.02.2021 (instanța de apel);
3. 02.04.2021 – 26.05.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 27 mai 2020, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Drangoi Nichita a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei.

1.1 Pentru a pronunța sentință, prima instanță a constatat că, Drangoi Nichita la data de 20 mai 2019, în jurul orelor 08:00, aflându-se în curtea Liceului Teoretic „Ginta Latină” din str. xxxxx, mun. xxxx, a inițiat un conflict cu concubina sa – Gulco Olga, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și profitând de faptul că aceasta este neputincioasă față de el, atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic, a numit-o cu cuvinte necenzurate, răsucindu-i mâinile apoi i-a aplicat multiple lovituri atât cu pumnii în regiunea capului cât și cu o cărămidă ridicată din preajmă iscării conflictului, în consecință cauzându-i părții vătămate Gulco Olga, conform raportului de expertiză judiciară numărul 201902D1288 din 01 iulie 2019 – „fractura oblică os metacarpian V cu deplasarea fragmentelor mâna dreaptă, echimoză și edem posttraumatic al

țesuturilor moi la nivelul degetului V mâinii drepte, traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comotie cerebrală, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu au fost calificate ca vătămare corporală medie”.

Astfel, acțiunile lui Drangoi Nichita au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi ”*violența în familie, manifestată prin acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului a-i stabili pedeapsa sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând că, pedeapsa este prea dură, nu corelează cu circumstanțele speței și cu situația de fapt, inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția, a solicitat examinarea pricinii în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, s-a căit sincer, are la întreținere doi copii minori, fiind unicul întreținător al familiei, și partea acuzării a solicitat aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu a fost stabilită nici o circumstanță agravantă, inculpatul nu are antecedente penale, este la prima abatere penală, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și rațională fără ca acesta să fie izolat de societate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță încadrând just acțiunile inculpatului Drangoi Nichita în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi – *violența în familie, manifestată prin acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății*.

În continuare, instanța de apel a indicat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se

clasifică ca infracțiune gravă comisă cu intenție, de recunoașterea vinovăției în cele comise, instanța concluzionează că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu privarea acestuia de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat.

Mai mult, instanța de apel a mai menționat că prima instanță corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, invocând argumente similare cu cele invocate în apel(pct. 2 din prezenta decizie), plus suplimentar:

- atât sentința cât și decizia în partea stabilirii pedepsei sunt nefondate, nu corelează cu circumstanțele speței și cu situația de fapt;

- procurorul a susținut pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- hotărârile instanțelor de judecată nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, constată că instanța de judecată și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

6.1 Cât privește temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal atestă că este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificat vreun argument în susținerea temeiului invocat.

Mai mult, verificând conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 190-193) în coraport cu cererea de apel, Colegiul penal conchide că instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

6.2 Cu referire la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste critici și acestea reprezintă opinia subiectivă a recurentului față de aceleași circumstanțe apreciate în speță de instanțele de judecată, or instanța de apel în decizie (f.d. 190–193), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, stabilind inculpatului pedeapsa de 1 an închisoare cu executare.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe (f.d. 143 – 144) și a deciziei (f.d. 190 – 193) instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aproape de limita minimă a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale,

prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșită (gravă) comisă cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția, acesta a săvârșit o infracțiune ce face parte din categoria infracțiunilor contra familiei, și astfel doar aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia, va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatul se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, se analizează persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, **din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită**, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice că, inculpatul a săvârșit infracțiunea în **curtea liceului, dimineata, în fața fiicei minore, unde se aflau mai multe persoane, inclusiv minore**.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar conchide că stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop **restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane**.

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite și modului de executare a acesteia, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, că le acceptă și le însușește, fapt ce vine în

corespondere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Drangoi Nichita Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 iunie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie